

νων ὑποφρίττουσιν ἐκ τοῦ φιλήματος τῆς ἑωθινῆς αὔρας, ἀκούεται βληχυθμός ποιμνίου, ὁ κόλπος στίλβει λευκάζων, τὸ ὄρος ἀνυψοῦται σκιερὸν καὶ σμαράγδινον. Ἐν ᾧ ἡμεῖς, ἡμίγυμνοι, ὡς θαλασσοδαρμένοι ναυαγοὶ, ἐκβρασθέντες ἐκεῖ πέραν ὑπὸ κλύδωνος, ἀτενίζομεν ἀλλήλους δι' ἀπλανοὺς καὶ ἡλιθίου βλέμματος. Εὐρύ λινὸν σκέπασμα, χρησιμεῦον διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς σταφίδος καλύπτει τὰς τρεῖς γυναῖκας. Ἡ Μαρία ἀποκρύπτει τὴν γυμνότητα τοῦ στήθους διὰ τῶν σφιγκτὰ διασταυρουμένων ἐπ' αὐτοῦ βραχιόνων, δυσνασχετοῦσα ἐξ αἰδοῦς, ἀλγοῦσα ἐκ τῆς συμφορᾶς. Ἀλλὰ μὲ τὴν πρώτην λάμψιν τῆς αὐγῆς συλλαμβάνω γοργὸν αὐτῆς βλέμμα ἀνησυχῶς ἐπ' ἐμοῦ προσηλούμενον, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν πελιδνωθέντων χειλέων τῆς διαχύνει προσκαίρως μελαγχολικόν τι φῶς ἐν ἀδιόρατον, ἀλγεινόν, ἀλλὰ φιλόστοργον μειδιάμα, καὶ τὴν ἀκούω νὰ μ' ἐρωτᾷ καὶ πάλιν: «Μήπως ἐκτυπήσατε πουθενά, κ. Ἰάκωβε;»

Μὴ ἐρωτᾷς πῶς ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ποῦ εἴμεθα τρυπωμένοι ἀπὸ τῆς προχθῆς. Περὶ ἐμὲ ἐρείπια, ἐρείπια· ἔκφρονες ἐπ' αὐτῶν θρηνοῦσι, καὶ μάρτυρες θνήσκουσιν ὑπ' αὐτά. Νομίζω ὅτι οὐδέποτε ἐνεργεῖ μοχθηρότερον καθ' ἡμῶν ἢ φύσις, ἢ ὅτε παρέχει εἰς ἡμᾶς τὸν θάνατον διὰ τοῦ ἰδίου οἴκου, τῶν ἀλύπων καὶ θαλπερῶν αὐτοῦ κόλπων μεταμορφουμένων αἴφνης εἰς στήθη στυγεροῦ θηρίου πιέζοντα, κατασυντρίβοντα. Τοῦ μυθολογομένου βασιλέως τῶν Θηβῶν ὁ θάνατος ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκβακχευθείσης μητρὸς εἶνε ὀλιγώτερον τερατώδης τοῦ ὑπὸ τὰ συντρίμματα τῆς οἰκίας ὀλέθρου.

[Ἐπεται τὸ τέλος]

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἐὰν ἀθροισθῶσι τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἀγγλίας, θὰ εὐρεθῇ ἀριθμὸς τέκνων καὶ ἐγγόνων, γαμβρῶν, νυμφῶν, ἀνεψιῶν, πριγκιπισσῶν καὶ πριγκίπων συγγενῶν ἐκ πλαγίου, ἐκπροσωπῶν ποσότητα κολοσσαίαν προκοδοτήσεως, ἀπορροφῶσαν οὐκ εὐκαταφρόνητον μέρος τοῦ πρῶτολογισμοῦ διὰ τῆς βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Ἐνταῦθα θὰ ἀναγράψω ὀλίγα τινὰ μόνον περὶ τῶν κυριωτάτων μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Καὶ πρῶτον μὲν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἱποτικώτατα ἴσταται ἐν τῇ πρώτῃ θέσει. Ὁ χαρακτήρ του εἶνε ὄλιως ἀντίθετος πρὸς τὸν ἀγγλικὸν χαρακτήρα. Ὁμοιάζει κατὰ πάντα πρὸς Γάλλον κάτοικον τῶν Παρισίων παρεπιδημοῦντα ἐν Λονδίῳ. Βεβαίως εἶνε ὁ τελειότατος *τζετλεμαν*

τῶν Τριῶν βασιλείων, ἡ δὲ κομψότης αὐτοῦ καὶ ἡ φιλοφροσύνη εἶνε ὅτι ἐξοχον. Γινώσκει νὰ συνδυάζῃ δεξιωτάτα ἐν τῷ ἐνδύεσθαι τὸν ἄκρον καλλωπισμὸν καὶ τὴν ἀληθῆ ἀπλότητα. Ἡ χάρις αὐτοῦ εἶνε ἀπαράμιλλος. Ἐνήμερος ὢν περὶ πάντων, ἀναγκάζει τοὺς ἐκάστοτε πρὸς αὐτὸν συνδιαλεγομένους νὰ πιστεύωσιν, ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εἶνε τὸ ὑποκείμενον τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ εὐνοίας.

Ἀλλὰ ἰδίως διακρίνεται ὁ μέλλων Ἀναξ τῆς Ἀγγλίας πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ ὅτι δὲν εἶνε τετυφωμένος τις καὶ ἐπηρμένος. Οἱ φίλοι τοῦ μάλιστα διατείνονται ὅτι ὅταν εἶνε μετ' αὐτῶν λησμονεῖ τὴν θέσιν του, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω ἴσως νὰ τὴν ἐνθυμῶνται ἐκεῖνοι· καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἄλλοις οἰκειότης αὐτοῦ διαφέρει πολὺ τῆς πρὸς αὐτὸν οἰκειότητος ἐκεῖνων. Ἐχων εὐστοχίαν κρίσεως εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν, οὐδέποτε συγχωρεῖ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς, καὶ γινώσκει κάλλιστα νὰ ἐνθυμίζῃ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν. Εἰς τις τῶν ἀκολουθῶν αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἦτο μετὰ τοῦ πρίγκηπος ἐν τῷ σφαιριστηρίῳ, θέλων νὰ κοιμηθῇ ἀπεχώρησεν οὐδὲν εἰπών, ἐπὶ τὸ ἀγγλικώτερον. Ὁ πρίγκηψ παρατηρήσας τοῦτο καὶ αὐτὸς δὲν εἶπε μὲν τίποτε, ἀλλ' ὑπολογίσας πόση ὥρα ἀπητέιτο ἵνα ὁ ἀκόλουθος ἐκδυθῇ καὶ κατακλιθῇ, τότε μόνον ὑπεκρίθη ὅτι ἐνόησε τὴν ἀπουσίαν του καὶ ἀπέστειλε νὰ τὸν ζητήσῃ. Φύσει ὢν ἀγαθότατος δὲν γινώσκει τί ἐστὶ μῖσος, ἀλλ' ὅμως δυσκολώτατα συγχωρεῖ τοὺς ὅπως δῆποτε προσβάλλοντας αὐτόν.

Περὶ τὸν δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας εἶνε ὁ πρῶτος dandy τῆς Ἀγγλίας, διότι οὐδεὶς συρμὸς ὑπάρχει μὴ εἰσαχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.

Διέρχεται δ' εὐαρέστως ὥρας τινὰς τῆς ἡμέρας ἐν τινὶ λέσχῃ κειμένη ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων του. Πᾶσαι αἱ διασκεδάσεις καὶ πάντα τὰ εἶδη τῶν ἀγῶνων ἀρέσκουσι διαφερόντως εἰς αὐτόν· εἶνε δὲ καὶ εἷς τῶν ἀρίστων σκοπευτῶν, δι' ὃ δύναται τις νὰ τὸν ἀποκαλέσῃ ἀριστοτέχνην ἐν τῷ ὄπλῳ. Ὅτε εἶδον αὐτὸν κατὰ πρῶτον, προσκλήθεις εἰς τὴν τράπεζάν του, κατεθαμβήθη ἐκ τῆς ἀγχινοίας αὐτοῦ, καὶ μοι ἐφάνη ὅτι οὐδεὶς πρίγκηψ ὑπῆρξέ ποτε ἔχων πλεῖονα ζωηρότητα, διαυγέστεραν διάνοιαν, εὐρυτέρας περὶ παντὸς πράγματος γνώσεις. Ἀλλὰ τοῦ χρόνου προϊόντος, παραδόξως πως ἤσθανόμην ἐν τε τῇ συναναστροφῇ αὐτοῦ, ἴσως δὲ καὶ ἐν τῇ ἐμφύξῃ, ποιὰν τινα μονοτονίαν. Πᾶν τὸ εἰς ὑπερβολὴν τέλειον δὲν ἐκθαμβεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ πολὺ, καὶ ἀποκλείει ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον, τὸ διαφέρον, τὸ δὴ καλούμενον θέλγητρον· ὡς τοπεῖον αἰετοπερὶ μὲν φωτιζόμενον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, οὐδέποτε δὲ ὑπὸ βροχεροῦ πέπλου σκιαζόμενον, οὐδέ συνταρασσόμενον ὑπὸ βιαίου ἀνέμου, οὔτε τὴν πορφύραν τῆς δύσεως ἔχον, οὔτε τὰ δάκρυα τῆς

Ἡοῦς, ἀδιαλείπτως δὲ περιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ χλοεροῦ πλαισίου καὶ κατακλυζόμενον ὑπὸ τῶν αὐτῶν θωπειῶν τοῦ φωτός, δὲν μεταβάλλει θέαν, διαμένει πάντοτε τὸ αὐτό, εἰνέ πως μο- νότονον.

Ἐο πρίγκηψ στερεῖται ἀληθοῦς πρωτοτυπίας. Ἡ δ' ἔνεκα τῆς εὐφυΐας αὐτοῦ καὶ τῆς κοινωνι- κῆς τάξεως εὐχέρεια τοῦ τε βλέπειν καὶ μαθηά- νειν πολλά, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ἐνοιῶν αὐτοῦ ὅ τι προσωπικόν καὶ ἰδιάζον ἠδύνατο νὰ ἔχῃσι, καὶ ἔχει παραγεμίση τὴν διάνοιάν του διὰ πολλῶν πραγμάτων πλέον τοῦ δέοντος. Διαλεγόμενος μετὰ πολλῆς ταχύτητος, καταπονεῖ τὸν ἀκρω- μενον, ἀδυνατοῦντα πολλάκις νὰ τὸν παρακολ- ουθήσῃ. Τοσοῦτον δ' εὐκόλως μεταπηδᾷ ἀπὸ θέματος εἰς θέμα, ὥστε ἀπορεῖ τις τί νὰ ἀπαν- τήσῃ εἰς αὐτόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀπαντήσεις γεννωσιν οὐχὶ σπανίως παρανοήσεις ἀστείοτάτας.

Ἡναγκασμένοις νὰ σκέπτεται περὶ πάντων, καὶ περὶ τῶν ἀμέσως συμβησομένων, καὶ περὶ τῶν αὐριον, περικυκλούμενος ὑπὸ ἀσχολιῶν εὐ- κόλως λησμονουμένων, διανοούμενος ὑπόσχεσιν τινα ἢν βεβαίως θὰ λησμονήσῃ μετ' οὐ πολὺ, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ μεστός τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ καθηκόντων, τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ ὑποχρεώ- σεων καὶ τῶν τέρψεων, διατελεῖ ἀείποτε ἐν παραχῇ.

Παιδαριῶδες θὰ ἦτο τὸ νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας δὲν ἔχει τὸν νοῦν του εἰς τὰς τέρψεις καὶ κατακτήσεις του. Ὁ θαυμασμός αὐτοῦ πρὸς τὴν μίς T***, τὴν εὐμορφον Ἀ- μερικανίδα, καὶ πρὸς τὴν κυρίαν Λάγγτρου, καὶ πλείστας ἄλλας, δὲν εἶνε τι κρυπτόν. Ἄλλως τε εἶνε ἄγαν γνωστός ἐν τε Παρισίοις καὶ Μαδρίτῃ καὶ πολλαχοῦ ἄλλαχοῦ, ὥστε καὶ θέλων τις δὲν δύναται νὰ ἀποκρύψῃ ἐκ σεμνοτυφίας τὸ γυναικά- ρεσκον τοῦ πρίγκηπος. Ἐπειτα γνωστὴ εἶνε ἡδὴ ἡ περὶ τοῦ πράγματος κρίσις μου, ἀπηρχαιωμένη ἴσως καὶ σκανδαλώδης διὰ τὴν ἐποχὴν μας! Ἐγὼ ἀγαπῶ τοὺς μὲν πρίγκηπος ὀλίγον τι διεσθαρμένους, τοὺς δὲ πολίτας ἐναρετωτάτους· καὶ πολὺ κακὴν γνώμην ἔχω καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ ἐκείνων, ὅ- ταν δὲν συμμορφῶνται πρὸς τὴν γνώμην μου. Μικροὶ ἄνδρες μεγάλη ἀρετὴ· μεγάλοι ἄνδρες, μικρὰ ἀρετὴ. Οὕτω πως ἐπιτυγχάνεται ἡ κοινω- νικὴ ἐξίσωσις. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχῃ τις τὰ πάντα.

Δὲν δύναμαι νὰ νοήσω, δὲν νομίζω εὐ- πρεπὲς νὰ ἀντίσταται τις ὢν πρίγκηψ κατὰ πάντων τῶν πειρασμῶν. Γινώσκω πολλὰς κυρίας ὑψηλῆς περιωπῆς, αἵτινες ἠθέλον θεωρήσῃ τι- μὴν των τὸ νὰ τύχῃσι τῶν περιποιήσεων τοῦ μέλλοντος αὐτοκράτορος τῶν Ἰνδιῶν συγγνώτω μοι δὲ ἡ αἰδήμων Ἀγγλία ταῦτα λέγοντι. Ἄλλ' ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ ὑπερβο- λὰ ἐν τοῖς θρυλλουμένοις περὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς

Οὐαλλίας. Ὁ πρίγκηψ οὐχὶ σπανίως ἐξ ἀπλοῦ καθήκοντος φιλοφρονήσεως ἀναγκάζεται νὰ λέγῃ ἐπιτετηθευμένον τινὰ λόγον, φιλοφρόνημά τι ἀνοῦ- σιον, ἀλλ' ἡ κακεντρέχεια δράττεται παρευθὺς τοῦ ἀσημάντου τούτου λόγου, μεγαλοποιεῖ αὐ- τὸν καὶ ἐγγράφει ἐν τῷ ἐνεργητικῷ τοῦ βασιλι- κοῦ δὸν Ζουὰν μίαν ἔτι ἐπιτυχίαν, μίαν ἔτι κα- τάκτησιν, ἓνα ἔτι θρίαμβον.

Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ὁ πρίγκηψ ἀγαπᾷ νάνα- στρέφῃται μετὰ γυναικῶν, καὶ ὅτι σφόδρα αἰσθά- νεται τὰς παρ' αὐταῖς ἐπιτυχίας του. Ἡ φήμη αὐτοῦ ὡς ἀνθρώπου ἐκδεδιτημένου εἶνε ἄγαν ὑπερβολικὴ, ἀλλ' εὐκόλως παρηγορεῖται, ὑπο- θέτω, διότι τὰ αὐτὰ θρυλλοῦνται περὶ πάντων τῶν νέων καὶ εὐμόρφων πριγκίπων πάσης ἐ- ποχῆς.

Ἐν ζήτημα παρίσταται φύσει εἰς τὸ δημό- σιον πνεῦμα περὶ τῆς ἰξίας τοῦ μέλλοντος ἡγε- μόνος. Καὶ πρὸ δεκαετίας μὲν τὸ ἐρώτημα τοῦτο προεκάλει βαρεῖας ἀποκρίσεις, ὑπεκίνει δεινοὺς φόβους. Ἀλλὰ σήμερον ἢ πρὸς τὰ σπουδαῖα κλί- σις τοῦ πρίγκηπος, ἔχοντας πλείονα συναίσθησιν τοῦ καθηκόντων του, καὶ ὄντος ἤττον ἐπιπολαίου ἐμποιεῖ θάρρος καὶ ἐλπίδα εἰς τὸν λαόν, ὅστις τὸν καλεῖ εἰς τὸν θρόνον ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας· ἀλλ' ἡ ποθητὴ αὕτη ὥρα δὲν ἐσήμανεν ἔτι, διότι ἡ μὲν Ἀνασσα δύναται νὰ βασιλεύῃ εἰκοσιν ἔτι ἐνιαυτούς, ἀλλ' ὁ πρίγκηψ δυνατόν νὰ μὴ ζήσῃ, διότι ἡ ὑγεία του παρέχει φόβους καὶ μερίμνας.

Ὁφείλομεν δὲ νὰ συμφωνήσωμεν ὅτι οὐδεμία ὑπαρξίς εἶνε μάλλον τεταλαιπωρημένη τῆς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καταπεπονημένου ὄν- τος καὶ καταβεβλημένου ὑπὸ τῆς σωρείας τῶν ἐ- πισήμων ἀγχαρειῶν ὡς δὲ τὸ πρᾶγμα ἐξακο- λουθεῖ, καὶ σιδηρᾷ κράτις δύναται νὰ φθαρῇ ταχέως. Διότι ὁ πρίγκηψ ὅτε μὲν ὑποδέχεται δια- φόρους πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς, ὅτε δ' ἐπισκέ- πτεται πόλεις· παρίσταται ἐν τελεταῖς ἐπετεταίς, προεδρεύει συμποσίων παντοίων ἐταιρειῶν, ἐορ- τῶν φιλανθρωπικῶν, καταβροχθίζει γεύματα λουκούλλεια, σπανίως ἀποποιούμενος πρόσκλησιν. Ἐνίοτε δὲ παρίσταται ἐν ταῖς Βουλαῖς, ἐγκαι- νίζει μνημεῖα, ἐκθέσεις, ἀνδριάντας, καταθέτει θεμελίους λίθους τοσοῦτους, ὥστε δι' αὐτῶν δύ- ναται νὰ οἰκοδομηθῇ οἰκοδόμημα ὄλον, ἐνὶ λόγῳ ὑφίσταται πάντα τὰ μαρτύρια τῆς βασιλικῆς ἀρ- χῆς. Ἐν ᾧ δὲ ἡ σεβαστὴ αὐτοῦ μήτηρ ἀπο- λαμβάνει τὴν ἡδίστην ἀνάπαυσιν, διάγουσα βίον ἀτάραχον καὶ ἀκύμαντον, ὃ δὲ πρίγκηψ διανυκτε- ρεῖ τὸ ἡμισυ τῶν νυκτῶν του ἐν τῷ σιδηρο- δρόμῳ. Ὑφίσταται δὲ πάντα τὰ βάρη τοῦ στέμ- ματος, στερούμενος τὴν ἡδονὴν τοῦ βασιλεύειν. Ἀληθῶς δ' εἰπεῖν αὐτὸς κυβερνᾷ τὴν Ἀγγλίαν πλὴν τῆς πολιτικῆς.

Ἡ πολιτικὴ! Τῷ εἶνε ἀπηγορευμένη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, πρὸς μεγίστην εὐτυχίαν του, διότι

τούτο ἤθελε δώσει ἀκρόασις εἰς τοὺς θέλοντας νὰ συγκροτήσωσι ἴδιον αὐτοῦ κόμμα, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἤθελε καταστή ἢ κόμμα μηχανορραφίων. Ὁ πρίγκιψ οὐδέποτε συνήνεσε νὰ ἐκδηλωθῇ οἷα δῆποτε πολιτικὴ περὶ αὐτοῦ γνώμη. Οὐδέποτε παρεσύρθη ὑπ' οὐδενὸς ρεύματος. Παρίσταται δὲ ἐν ταῖς συνεδρίασι τοῦ Κοινοβουλίου πρὸς διδασκαλίαν τοῦ. Ἀπέχων δὲ τῆς πολιτικῆς, δὲν εἶνε ὅμως καὶ ἀδιάφορος πρὸς τὰς κοινωνικὰς βελτιώσεις· ἀσχολούμενος κατ' ἐξοχὴν περὶ τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐνδεῶν καὶ παρέχων αὐτὸν μέγα παράδειγμα, ἐπέτρεψεν ἐν ταῖς κτήσεις αὐτοῦ τὴν εἰς τοὺς γεωργοὺς πώλησιν γαιῶν.

Μετ' ἄκρας δὲ περὶ τὸ ἐκφράζεσθαι λεπτότητος οὐδέποτε λέγει: «Ὅταν βασιλεύσω», ἀλλὰ: «Ἐάν ποτε βασιλεύσω!»

Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Ἀλβέρτος εἶνε παιδίον μέγα, ἡλικίας ἐτῶν ἐνὸς καὶ εἴκοσι, ἄρτι καταλιπὸν τὸ στεφάνιον καὶ τὰς σφαίρας, ἀφελὲς καὶ ἀτακτότατον. Ἀλλ' ὅμως ἡ νοητικὴ αὐτοῦ νωθρότης καὶ ἡ βραδεία διανοητικὴ ἀνάπτυξις εἶνε ἀπατηλά· διότι καὶ αὐτὴ ἡ Ἄνασσα κατ' αὐτὰς ὡμολόγησεν ὅτι καὶ ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ Ἀλφρέδος ὁ δευτέρου τοῦ Ἐδιμβούργου ἦσαν ὅμοιοι καὶ ἀπαράλλακτοι κατὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ Ἀλβέρτου, καὶ ὅτι βλέπουσα αὐτὸν τώρα ἐνθυμείται ἐκείνους.

Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκιπος ὡς ἀνατραφέντες ἐν τῇ θαλάσῃ εἶνε ἀληθεῖς ναυτίλλοι, οὐδὲν κοινὸν ἔχοντες πρὸς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ διασκεδάσεις τῶν πόλεων· οὐδὲν λοιπὸν θαῦμα ἐὰν ζῶσιν ὅπως ἀφανεῖς καὶ οὐδὲν σημαίνοντες. Τούτων δὲ ὁ δευτέρου φαίνεται μᾶλλον ἔξυπνος· ὁ πρῶτος εἶνε μὲν κατὰ πάντα ἐξαιρετικὸν παιδίον, ἀλλ' ἔχει ἐν ἐλάττωμα, καὶ ἐλάττωμα μέγα: εἶνε ἄκριτος.

Αἱ τρεῖς θυγατέρες τοῦ πρίγκιπος εἶνε τοσοῦτον μέτραι εἰς τὰς ὀρέξεις των, ὥστε ἓνα κοῖ μόνον εὐρύχωρον θάλαμον ἔχουσι καὶ αἱ τρεῖς ἀπλούστατα διακεκοσμημένον· ἔνεκα δὲ τοῦ περιωρισμένου αὐτῶν βίου καὶ τοῦ στενοῦ κύκλου τῶν ἰδεῶν των, εἶνε αὐτόχρομα παιδιά, καὶ τοι μίαν τις ἐξ αὐτῶν εἶνε ἤδη ἑπτακαίδεκα ἐτῶν. Σφόδρα δ' εὐαρεστοῦνται ἀκροῦμενοι διάφορα διηγήματα καὶ παραμύθια, καὶ διακαῶς ποθοῦσι νὰ περιέρχωνται τὰ ἐμπορικὰ: ἀπαξ μόνον τοῦ ἔτους, τὰ Χριστούγεννα, γίνεται εἰς αὐτὰς ἡ χάρις νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐν μόνον κατάστημα ἐμπορικόν, τὸ τῆς Madame Tussaud. Ἐχουσι δὲ ἀρίστους τοὺς τρόπους, ἐξαιρετικὸν τὴν συμπεριφορὰν, καὶ εἶνε χαριέσταται καὶ θαυμασίας ἀνατροφῆς. Ὅταν δὲ περιστοιχίζωσι τὴν μητέρα των, ποιοῦσι δὲ τοῦτο ἀκατάπαυστα, φαίνονται ὡς λίθοι πολύτιμοι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ στέμματος. Τὰ πέντε δὲ ταῦτα παιδιά ζῶσι ἐν ἀπλότητι σφόδρα τιμῶσιν μὲν τὴν μεγαλοφροσύνην

τῶν γονέων, ἀλλ' ἦτις ὅμως θὰ ἐφαίνετο ὅπως ἄτοπος εἰς τὸν υἱὸν τοῦ εὐτελεστάτου πολίτου.

Ἡ πρίγκιπισσα τῆς Οὐαλλίας θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας εἶνε ὅτι ἐπαγωγὸν καὶ θελκτικόν. Οἱ μέλλοντες ὑπήκοοί της λατρεύουσιν αὐτήν, καὶ ὁ λαὸς κολακεύων αὐτήν ἔρπει πρὸ τῶν ποδῶν της. Εἶνε ἀξίεραστος καὶ γλυκεῖα, ἡ δὲ ξανθὴ αὐτῆς εὐμορφία εἶνε ὁ τύπος ὁ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν θαυμαζόμενος. Ἄλλως θὰ ἐφαίνετο ἴσως ὀλίγον τι ἄνοστος, καὶ θὰ ἔλεγε τις ὅτι οὔτε φυσιογνωμίαν ἔχει, οὔτε ζωὴν, οὔτε χάριν. Τὸ δὲ στερεότυπον περιλαίμιον τὸ αἰωνίως περισφιγγὸν τὸν τράχηλον αὐτῆς ὡς δουλικὸς κλοιός, παρέχει εἰς αὐτήν δυσκαμψίαν τινά.

Εἶνε δὲ ἐξαιρετικὸς ἀμαζών, τολμηροτάτη καὶ θελκτικωτάτη ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου. Σύζυγος καὶ μήτηρ ἀφωσιωμένη, γυνὴ ἀποδεικνύουσα τὴν συμπάθειάν της χωρὶς νὰ δίδῃ θάρρος πρὸς οικειότητά, συνετὴ καὶ φρόνιμος ἄνευ υποκρισίας, ἀξιοπρεπῆς ἄνευ ἀλαζονείας, ἀνετράφη ὅπως καὶ αὐτὴ ἀνέθρεψε τὰς θυγατέρας καὶ τοὺς υἱοὺς της ἀπλούστατα. Ἀληθῶς δὲ θαυμασία εἶνε ἡ πρὸς τὰ τέκνα της στοργή, τὸ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους σέβας, ἡ πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας συμπάθεια, ἡ φιλόφρων γενναιοφροσύνη καὶ ἐλευθεριότης. Εἶνε δὲ καὶ ἐξαιρετικὸς μουσουργός, ἔχουσα ἐν πᾶσι λεπτοτάτην καὶ ἀσφαλεστάτην κρίσιν τοῦ καλοῦ καὶ φιλοκαλίαν, ἐνδυομένη θαυμασίως, καὶ συμφωνίως ἀείπουσα πρὸς τὰς περιστάσεις.

Καὶ τοι δὲ εἶνε τεσσαρακοντοῦπις, ἀλλ' ὅμως φαίνεται κατέχει τὸ μυστήριον τοῦ μὴ γηράσκειν καὶ θέλει ἀναμφηρίστως νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐμορφίαν της ἀμαζώουσαν διὰ τὴν τελετὴν τῆς στέψεως.

Περὶ τῶν πολιτικῶν δὲν τη μέλει τίποτε, κατ' οὐδένα τρόπον. Οἷον δῆποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ὅσον δῆποτε ὀξεῖα καὶ ἂν εἶνε ἡ πολιτικὴ κρίσις, οὔτε φροντίζει οὔτε ταράσσεται τὴν προσοχὴν της ἔλκει πολὺ μᾶλλον καινοφανῆς της κόμμωσις ἢ ἀπαξάπαντα τοῦ Κοινοβουλίου τὰ νομοσχέδια καὶ αἱ ἀποφάσεις. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐκληρονόμησε τὰς γνώσεις καὶ τὰς ἀνωτέρας ψυχικὰς δυνάμεις τῆς μητρὸς αὐτῆς Λουίζης τῆς βασιλίσσης τῆς Δανίας.

Ἄλλὰ... διότι ὑπάρχει καὶ ἐν ἀλλὰ! ἡ συμπαθητικὴ αὐτῆ ἡγεμονία εἶνε κωφοτάτη καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅπως ξένη τῶν ἔξωθεν θορύβων· ἡ δὲ διανοία της εἶνε μετρία καὶ οὐδόπως ἐπιζητεῖ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας ἀξίαν. Ἄλλ' εἰς ἐξίσωσιν ἔχει ἄλλην τινὰ ἀρετὴν σπανιωτάτην· οὐδέποτε λέγει κακὸν περὶ οἷου δῆποτε, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ οὐδὲ ἓνα ἔχει ἐχθρόν· ἀλλ' ὡ τοῦ παραδόξου πράγματος! οὐδὲ φίλους ὅμως ἔχει, μίαν μόνην ἔχουσα φίλην της, παρ' αὐτῇ κυρίαν τῆς τιμῆς τὴν μίς Κνὸλλυς.

Ὁ δευτέρου υἱὸς τῆς Ἀνάσσης ὁ Ἀλφρέδος

δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου, εἶνε ὁ αὐλικὸς μουσικὸς. Ἐγενήθη δὲ κρατῶν διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς κώπην, διὰ τῆς ἑτέρας δὲ βιολίον. Ὁ πρίγκιψ περιῆλθε τὴν γῆν ὅλην καὶ ἔγνω πάσας τὰς ἡδονὰς τὰς τε φυσικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς. Ἐν τῷ σταδίῳ δὲ τοῦ ἀρέσκειν εἰς τὰς γυναῖκας δὲν ἔχει τὰς κλίσεις ἄλλ' οὐδὲ τὴν δεξιότητα τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἰς ἀποζημίωσιν δέ, λέγουσιν ὅτι δὲν δυσαρεστεῖται ἔχων ἐνώπιόν του φιάλην ἐκλεκτοῦ οἴνου, καὶ ὅτι γινώσκει κάλλιστα νὰ πίνη τυχούσης εὐκαιρίας ὡς παλαιὸς ναύτης. Εἶνε δὲ εὐμορφος νέος στερούμενος ὅμως τῆς χάριτος τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας. Κατὰ τινα δὲ ἀντίθεσιν, ἣτις ὅμως δὲν εἶνε καὶ ἡ μόνη, περιφρονεῖ τὴν κομψότητα. Ἐν τῷ βάθει δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ διαλάμπει ἐνίοτε φλόξ ἀπαισία, βλέμμα Μειφιστοφελούς, πολλάκις κινήσαν τὴν περιέργειάν μου.

Οἱ ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προβιβασμοὶ αὐτοῦ ἔχουσι τι τὸ θαυμαστόν. Τίς λοιπὸν ἔλεγεν ὅτι ἡ προαγωγή εἶνε δύσκολος ἐν τῷ Ἀγγλικῷ στρατῷ; Ἀνερχήθη εἰς τὰ ὑπατά ἀξιώματα μετὰ τοσαύτης εὐκολίας καὶ ἀφελείας, ὥστε οἱ δύσμοιροι βαθμοφόροι οἱ μαραινόμενοι ἐν τοῖς ὑποδεεστέροις βαθμοῖς θὰ θλιβῶνται πάντως, διότι δὲν ἐγενήθησαν πρίγκιπες καὶ αὐτοί. Ἦτο ἐνὸς καὶ εἰκοσιν ἐτῶν ὅτε τῷ προσηνέχθη ὁ θρόνος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἀπεποιήθη, φοβούμενος ἄρα γὰρ τὴν σύγκρισιν τοῦ βιολίου του πρὸς τὴν λύραν τοῦ Ὀρφέως; . . . Τριῶν καὶ εἰκοσιν ἐτῶν διωρίσθη κυβερνήτης τῆς *Galatias*, θέλων δὲ νὰ καταστήσῃ ἐνδοξον τὸ πλοῖον τοῦτο ἔγραψε βαλλισμὸν εἰς τιμὴν αὐτοῦ.

Τὸν λέγουσι φιλάργυρον, καὶ τὸ πιστεύω· διότι οἱ Ἄγγλοι διατείνονται ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ δώσῃ ἐν κἄν σελλίνιον ὅταν ἐπισκέπτεται πινακοθήκην. Καὶ ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἔχω νὰ σᾶς διηγηθῶ ἱστορίαν τινά. Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας, ἡ πενθερά του, ἐπεσκέφθη ποτὲ τὴν κόρην της, δούκισσαν τοῦ Ἐδιμβούργου μετὰ πολυαρέθμου ἀκολουθίας, μετὰ πολλῶν ἀμαξῶν, ἵππων, κλπ. Τί νομίζετε ὅτι ἔκαμεν ὁ γαμβρὸς της; Ὑπέδειξεν εἰς τὴν πενθερὰν του ὅτι εἶνε πολὺ ἐπαχθὴς εἰς αὐτὸν ἡ δαπάνη τῆς φιλοξενίας, καὶ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν αὐτάρχη τῆς νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα ἢ παραγγελία ἐδόθη καὶ τὰ ἐξόδα ἐπληρώθησαν μέχρις ὀβολοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ παρετέθη πρόχειρόν τι ἄριστον. Ἐν ᾧ δὲ ἡ Αὐτοκράτειρα ἦτο ἤδη ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμαξῇ, ὁ δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου ἀνέσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου του χαρτίον τι καὶ ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν προσθήκην τῆς δαπάνης τοῦ λησμονηθέντος ἀρίστου.

Ὁ δουξ τοῦ Ἐδιμβούργου εἶνε αὐτόχρημα κούτης τὴν τε εἰλικρίνειαν καὶ τὰς ἀποτόμους

ἀπαντήσεις. Εἶνε καλὸς τροπευτὴς, εὐστροφώτατος καὶ ἀγαπᾷ τὰ σωματικὰς ἀσκήσεις. Παίζει τὸ βιολίον πρὸς διασκέδασιν τῶν ναυτῶν του, μετέχει ὡσαύτως τῶν συναυλιῶν τῶν γινομένων πρὸς σκοποὺς φιλανθρωπικοῦς, ἰδίᾳ δὲ ἐνώπιον τῶν ἐπτακισχιλίων ἢ ὀκτακισχιλίων ἀκρατῶν οὓς δύναται νὰ περιλάβῃ τὸ Albert-Hall· καὶ ὀρχήστρα μάλιστα ἐξ ἐρασιτεχνῶν κατητήσθη ἐπίτηδες χάριν αὐτοῦ, καὶ παίζει καθ' ἑβδομάδα διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Mount. Ἀλλ' ὁ μουσικὸς, ἔστω καὶ πρίγκιψ, οὐδ' ὅπως εἶνε φιλόμουσον νὰ ὑπερπηδᾷ τοὺς νόμους τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς ἀκριβείας, μάλιστα δὲ ὅταν παίζῃ μόνον ἐν τῇ πρώτῃ θέσει (οἱ παίζοντες βιολίον καταλαμβάνουσι τί λέγω)· ἄλλως τε πῶς εἶνε ποτε δυνάτον πρίγκιψ τις ὢν, νὰ λαμβάνῃ τὴν δευτέραν θέσιν;

Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου, κόρη τῶν Τσαρῶν, ὑποφέρει οὐκ ὀλίγον ἔνεκα τῆς ὑποδεεστερίας πως θέσεως ἣτις ἔλαχεν αὐτῇ. Παρὰ πάντων νομίζεται ἀλαζῶν ἐν ᾧ εἶνε μόνον ὑπερήφανος. Καίτοι δὲ πολὺ προσεπάθησε νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰ Ἀγγλικά ἔθιμα, ἀλλ' ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ κατορθώσῃ. Εἶνε δὲ ἀξιεράστος, εὐφροσύνῃ περὶ τὸ διαλέγεσθαι, ἀείποτ' ἐπιζητεῖ τὰς συζητήσεις καὶ συζητεῖ μετὰ δεινότητος ἢν πολλοὶ πεπαιδευμένοι θὰ ἐζήλουν. Περιφρονεῖ τὰς τετριμμένας συνδιαλέξεις ἔχουσα παιδείαν σπανίαν εἰς γυναῖκα. Μετὰ πλείστης δὲ ὅσης δεξιότητος καὶ εὐφυΐας ἐδημιούργησε ἐσωτερικὸν τοῦ οἴκου ἔνθα γινώσκει νὰ συγχαρτῇ τὸν ἄνδρα της. Ἐχει νοῦν ἄξιον παρατηρήσεως, νοῦν ὑπερφυᾶ, καὶ ἐὰν ὡς πιστεύω εἶνε ἔπαινος περὶ ἡγεμονίδος λεγόμενον, θὰ εἶπω νοῦν ἀρσενικό. Ἡ δούκισσα τοῦ Ἐδιμβούργου φύσει ἦτο προωρισμένη ἔνεκα τῶν ἀρετῶν τοῦ χαρακτήρος της ἵνα γίνῃ μεγάλη τις αὐτοκράτειρα.

Ὁ δουξ καὶ ἡ δούκισσα ὀλίγους ἔχουσι φίλους, δὲν εἶνε πολὺ δημοφιλεῖς, καὶ ζωσὶ σχετικῶς ἀπομεμονωμένοι· καὶ ὁσάκις δέχονται, προσέρχονται ὀλίγοι, καὶ ψυχρότης τις ἐπιπολάζει. Ὁ μόνος δὲ σχεδὸν οἰκιακὸς φίλος εἶνε ὁ κόμης Ἀδλερβεργ γραμματεὺς τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας.

Ἔπεται τὸ τέλος.

Comte Paul Vasili.

Οἱ μεγάλοι ἄνδρες καὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κόσμου ἀκοῦντες δημιουργοῦνται ἐν τῇ οἰκογενεῖα μᾶλλον ἢ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ. Ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην, τὴν πολλάκις πενιχράν, διαμορφούται ὁ χαρακτήρ των. Διὰ τοῦτο ὀρθῶς Ἀγγλὸς ποιητὴς λέγει: «Τὰ ρέυματα, ἅτινα στρέφουσι τοὺς τροχοὺς τῆς μηχανῆς τοῦ κόσμου, τρέχουσιν εἰς μονήρη μέρη.»